

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:	
ar piesūtīšanu	bez piesūtīšanas
par:	(saņemot eksped.) par:
1 gadu Ls 22,—	1 gadu Ls 18,—
3 mēn. 12,—	1/2 gadu 10,—
1 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 2,—	1 1,70
Pie atkalpārdevējiem —,12	Par atsevišķu numuru —,10

Latvijas valdības
iznāk katru dienu, izņemot
.....
Redakcija:
Rīgā, pilī № 2. Tel. № 20032
Runas stundas no 11—12

oficials laikraksts
svētdienas un svētkudienas
.....
Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pilī № 1. Tel. № 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:

a) tēsu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindiņām	Ls 4,—
b) par katru tālāku rindiņu	—,15
c) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindiņu	—,20
d) no privātiem par katru viensl. rindiņu (par obligat. sludin.)	—,25
e) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	—,80

1927. gada 24. aprīlī, pulksten 21,45 miris

Rīgas apriņķa priekšnieks

Augusts Simanovičs

dzim. 1879. g. 25. maijā.

Iekšlietu ministrija.

Noteikumi par iekšzemes pasēm.
Noteikumi par pilsētu tiesību piešķiršanu Pļaviņu miestam un Pļaviņu pilsētas robežu paplašināšanu.
Noteikumi par jaunatnes pasargāšanu no sēnalu un nekārtību literatūras.
Sodu likumu 299. panta pārgrozījums.
Papildinājumi likumā par valsts aizdevumiem un viņu nodrošināšanu.
Papildinājums likumā par iznīcināto ierakstu atjaunošanu Latgales notariālā archīva zemes grāmatu reģistros.
Pārgrozījumi likumā par eksportējamo gaļu un tās pārstrādājumu kontroli.
Papildinājums likumā par eksportsviesta kontroli un izvešanu uz ārzemēm.
Rīkojums visiem skolu priekšniekiem.
**Vācijas-Lietavas-Latvijas-Igaunijas tiesāsa-
tiksmē.**

Valdības rīkojumi un pavēles.

Noteikumi par iekšzemes pasēm

(Izdoti Latvijas Republikas Satversmes 81. panta kārtībā.)

1. Ikvienam pilsonim, izņemot pilsoņus, kuri atrodas aktīvā kara dienestā, savas personas apliecināšanai vajadzīga iekšzemes vai ārzemju pase.
2. Iekšzemes pasē ievēdamas sekošas aizjās: pases īpašnieka uzvārds un vārds, kad un kur dzimis, ģimenes stāvoklis, attiecības pret karaklausību, uz kādu dokumentu pamata pase izdota, pases izdevējas iestādes nosaukums.
3. Pases veidu nosaka iekšlietu ministris.
4. Pasi izdod: 1) personām, kuras dzīvo pilsētās vai miestos — vietējā policijā un 2) personām, kuras dzīvo pagastos — pagasta valde. Pasu izdošanu pārtrauga iekšlietu ministrija, prefekti, apriņķu priekšnieki un viņu palīgi pēc prasības.
5. Pieprasot pasi, jāiesniedz agrākā pasē vai citi pierādījumi par pases pieprasītāja personību un tiesībām uz Latvijas pavalstniecību un divas ģimenes. Pasi saņemot, tās īpašnieks dod uz tās izdevējas iestādes parakstu.
6. Atsevišķa pase vajadzīga katram pilsonim, kurš sasniedzis sešpadsmit gadu vecumu. Bērns līdz šim vecumam, ja viņam nav atsevišķas pases, ieraksta tēva un mātes pasē. Bāriņi, uz aizbildņa pasē, ierakstami pēdējā pasē. Par pasu izdošanu patversmju audzēkņiem pasē attiecīgas iestādes priekšnieks.
7. Pasē jābūt. Vajadzības gadījumos pasē piezīme. Vajadzības gadījumos pasē jābūt vecāku vai aizbildņa pie-

krišanu var izdot bērniem arī pirms sešpadsmit gadu vecuma sasniegšanas.

2. piezīme. Sievietēm, pēc iestāšanās laulībā, kā arī pēc laulības šķiršanas, ja viņas nepatur vīra uzvārdu, viena mēneša laikā jāizņem jauna-pase. Precētām sievietēm, pēc laulības šķiršanas, tajos gadījumos, kad viņas patur vīra uzvārdu, viena mēneša laikā jāierodas dzimtsarakstu nodaļā, pēc dzīves vietas, attiecīgas atzīmes ierakstīšanai pasē.
7. Pasi izdod uz nenoteiktu laiku, bet iekšlietu ministri ir tiesība likt atjaunot pases visā valstī vai atsevišķās vietās.
8. Dzimtsarakstu nodaļas ieraksta atzīmes pasē par pārmaiņām pases īpašnieka ģimenes stāvoklī, tās apliecinot ar attiecīgas amatpersonas parakstu un zīmogu.
9. Par katru pasi jāmaksā vienu latu liela nodeva. Daļa no šīs nodevas nāk par labu pasu izdevējai iestādei. Noteikumus par nodevas sadalīšanu izdod iekšlietu ministris. Pasu izdevējas iestādes var trūcīgos atsvabināt no šīs nodevas.
10. Pasu grāmatīņas izgatavo uz iekšlietu ministra rīkojumu un tās uzglabā un izsniedz Latvijas banka un viņas nodaļas uz attiecīgā prefekta vai apriņķa priekšnieka pieprasījumu visām iestādēm un amatpersonām, kurām tiesība pases izdot.
11. Par pases nozaudēšanu jāziņo un jādod paraksts par ziņojuma pareizību vietējai policijai: pilsētās divdesmit četrus stundu laikā, bet miestos un pagastos — divu dienu laikā. Policija par nozaudētām pasēm ievieto sludinājumu „Valdības Vēstnesī” uz pases nozaudētāja rēķinu. Nozaudētās pases vietā policija izdod pagaidu personas apliecinību uz laiku līdz trim mēnešiem.
12. Nozaudētās, saplēstās vai sabojātās pases vietā, uz pases īpašnieka lūgumu vai policijas rīkojumu, attiecīgā iestāde pēc pases īpašnieka dzīves vietas izdod jaunu pasi pret pases nodevas samaksu.
13. Pēc pases īpašnieka nāves viņa pase nekavējoties nododama attiecīgai dzimtsarakstu nodaļai, kura to nosūta pases izdevējai iestādei. Dzimtsarakstu nodaļa izdara pasē atzīmi par tās īpašnieka nāvi un nosūta pasi pēc piederības, vai izdod tai personai, kuras aizgādībā paliek nelaiķa pasē ierakstītie mazgadīgie bērni.

Piezīme. Ši panta noteikums par pases nodošanu dzimtsarakstu nodaļai jāizpilda sekošām personām uzskaitījuma kārtībā: nelaiķa piederīgiem, līdzdzīvotājiem un mājas īpašniekam, bet slimnicās, patversmēs un citās valsts, pašvaldības un sabiedrisku organizāciju iestādēs — šo iestāžu priekšniekiem.

14. Pasu pieteikšanu un izrakstīšanu pilsētās un miestos pārzin policijas priekšnieki, pagastos — pagastu valdes. Māju īpašnieki vai pārvaldnieki pasu pieteikšanu un izrakstīšanu izdara pilsētās un miestos triju dienu laikā, izņemot viesnīcas, mebelētas istabas un iebraucamās vietas, kur īpašniekiem tas jāizdara divdesmit četrus stundu laikā. Pagastos pierakstīšana un izrakstīšana izdara desmit dienu laikā.
15. Sūdzības pasu lietās par prefektiem un apriņķu priekšniekiem iesniedzamas iekšlietu ministrijai, bet par apriņķu priekšnieku palīgiem, policijas iecirkņu priekšniekiem un pagastu valdēm — attiecīgiem prefektiem vai apriņķu priekšniekiem.
16. Par šo noteikumu neizpildīšanu vainīgos soda iekšlietu ministris vai viņa pilnvarotās amatpersonas administratīvā kārtībā ar aresta sodu līdz trīs mēnešiem vai ar naudas sodu līdz tūkstoš latiem.
17. Pret tiem, kuri noteiktā laikā nav savu personību pierādījuši, izlietojami administratīvā kārtībā Kriminālprocesa likumu 461. pantā (1926. g. izdevums) paredzētie drošības līdzekļi.
18. Instruktīvas šī likuma izvešanai izdod iekšlietu ministris.

Ar šo atcelti: 1919. gada 6. oktobra pagaidu noteikumi par iekšzemes pasēm (Lik. krāj. 141.), 1921. gada 16. septembra pārgrozījumi pagaidu noteikumos par iekšzemes pasēm (Lik. krāj. 201) un bij. Krievijas pasu reglaments (Lik. kop. XIV. sēj. 1903. g. izdevums un 1912., 1913. un 1914. g. turpinājumi.

Rīgā, 1927. gada 21. aprīlī.
Ministru prezidents un iekšlietu ministris M. Skujenieks.

pilsētas tiesības, attiecinot uz to pilsētu nolikumu un citus attiecīgus likumus un noteikumus un atdalot to no vietējām lauku pašvaldību vienībām.

2. Jaundibinamai Pļaviņu pilsētai pievienot Daugavpils apriņķa Aiviekstes pagasta bieži apdzīvoto vietu „Gostiņi” ar „Āžu purva” kopganībām un pļavām sekošās robežās:

Dienvidus virzienā sākot no līdzšinējā Pļaviņu miesta robežas pa Aiviekstes upi līdz dzelzceļa tiltam; tālāk austrumu virzienā gar dzelzceļa līniju no vienas puses un gar Juža Vitola, Minnas Kūģis, Jēkaba Saulītes un Lotes Zvirgzdiņas saimniecībām no otras puses līdz tai vietai, kur otrā pusē dzelzceļam sākas Saliņa zemes gabals; šajā vietā robeža iet pāri dzelzceļam, apņemot otrā pusē dzelzceļam atrodošos „Āžu” purva pļavu un kopganību gabalus līdz Dambes sakņu dārzam un atkal atpakaļ pāri dzelzceļam pie Jāņa Bērziņa saimniecības ziemeļaustrumu stūķa robežas; gar dzelzceļa līniju no vienas puses un minētā Jāņa Bērziņa robežu no otras puses līdz Jāņa Jegermaņa zemes robežai; pa Jāņa Bērziņa un Jāņa Jegermaņa un tālāk Edes Puzukas robežu līdz Dambes sakņu dārzam, atstājot Jāņa Bērziņa saimniecību pagastā; tālāk robeža iet gar Damba un Lāča sakņu dārzam un ziemeļaustrumu virzienā gar Sarmauša zemi līdz līdzšinējai Pļaviņu miesta robežai.

3. Jaunai pilsētai atstāt līdzšinējo nosaukumu un noteikt domes locekļu skaitu uz „20”.

4. Jaundibinātās pilsētas administratīvās robežas pastāvošās ielas, ceļus un laukumus atzīt par tādiem, kuri atrodas vispārējā lietošanā.

5. Noteikt šā likuma dzīvī izvešanas kārtību un nokārtot attiecīgo pašvaldību īpašumu tiesības piekrit iekšlietu ministrijai.

Rīgā, 1927. g. 26. aprīlī,
Ministru prezidents un
iekšlietu ministris M. Skujenieks.

Sodu likumu 299. panta pārgrozījums.

(Izdots Latvijas Republikas Satversmes 81. panta kārtībā.)

Pārgrozot Sodu likumu 299. pantu, izteikt to šādi:

299. Kas iespiedis apzināti pretēji tiešam aizliegumam iespieduma darbu, sodams:

ar arestu uz laiku, ne ilgāku par trim mēnešiem, vai ar naudas sodu, ne augstāku par trīs simtiem latiem.

Ar to pašu sodu sodams, kas tiši iespiedis 346. pantā minēto priekšmetu attēlojumus tādos samēros, kas pārsniedz divas trešdaļas no oriģināla.

Ja šā panta pirmā daļā aprādītais nodarījums izdarīts aiz neuzmanības, tad vainīgais sodams:

ar naudas sodu, ne augstāku par piecdesmit latiem.

Rīgā, 1927. gada 26. aprīlī.
Ministru prezidents M. Skujenieks.
Tieslietu ministris E. Bite.

Papildinājums likumā par iznīcināto ierakstu atjaunošanu Latgales notariālā archīva zemes grāmatu reģistros.

(Izdots Latvijas Republikas Satversmes 81. p. kārtībā.)

Likumu par iznīcināto ierakstu atjaunošanu Latgales notariālā archīva zemes grāmatu reģistros (Lik. kr. 1925. g. 42) papildināt ar sekošu satura piezīmi pie 2. panta.

Piezīme. Komisijas priekšsēdētāja prombūtnē viņa pienākumus izpilda

vecākais no klātesošiem tiesas locekļiem, pie kam šini gadījumā komisijā, kā trešais loceklis, ieliet apgabaltiesas vecākā notara palīgs, kuram komisijas priekšsēdētāja vietnieks var uzdot komisijas darbvedības vadību.

Sis papildinājums stājas spēkā ar izsludināšanas dienu.

Rīgā, 1927. gada 26. aprīlī.

Ministru prezidents M. Skujenieks.
Tieslietu ministris E. Bite.

Noteikums

par jaunatnes pasargāšanu no sēnalu un nekārtību literatūras.

(Izdots L. R. S. 81. p. kārtībā.)

1. Lai jaunatni pasargātu no sēnalu un nekārtību literatūras, pēdējās izplatīšana ir ierobežota ar turpmākos pantos minētiem nosacījumiem.

Piezīme. Kuŗi poligrafisko iestāžu ražojumi uzskatāmi par sēnalu un nekārtību literatūru no jaunatnes aizsardzības viedokļa, to katrā atsevišķā gadījumā noteic 4. un 5. pantā paredzētā komisija pēc sava ieskata.

2. Sēnalu un nekārtību literatūru uzņem sevišķā sarakstā. Sarakstā uzņemto literatūru nav atļauts:

- 1) izplatīt ar kolportieŗu palīdzību;
- 2) atklāti izlikt vai piedāvāt grāmatu veikalos, kioskos, publiskās vietās, vai atklāti izlikt tirgotavu telpās, skatu logos vai citās no ielas redzamās vietās;
- 3) izplatīt sludinājumu vai kādā citā pasūtījumā vākšanas ceļā;
- 4) piedāvāt pirkšanai;
- 5) izniegt par maksu vai bez maksas personām jaunākām par 18 gadiem;
- 6) turēt skolu un jaunatnes bibliotekās.

Piezīme. Periodiskie politiski izdevumi nav uzņemami šini pantā minētā sarakstā.

3. Ja viena gada laikā kāda periodiska izdevuma divus numurus vai sēriju izdevuma 2 burtnīcas ievēd 2. pantā minētā sarakstā, tad līdz ar to šo izdevumu visi turpmākie numuri uzņemami sarakstā uz laiku no 3—12 mēnešiem pēc komisijas (4. p.) ieskata.

4. Par atsevišķa izdevuma uzņemšanu sarakstā lemj sevišķā komisija, kas sastāv no priekšsēdētāja, kuŗu iecel Izglītības ministris, viņa biedra, kuŗu iecel Lekšlietu ministris, un sešiem lietpratējiem: pa vienam no mākslinieku, rakstnieku, grāmattirgotāju, bērnu un jaunatnes aizsardzības, skolotāju un ārpusskolas izglītības organizācijām. Iepriekš minētās organizācijas uz Izglītības ministŗa uzicinājumu ievēl uz trīs gadiem vienu vai vairākus pārstāvjus. Attiecīgos pārstāvjus lietpratējus uz komisijas sēdēm katrā atsevišķā gadījumā uzicina komisijas priekšsēdētājs.

Komisijas sēdes ir pilntiesīgas, ja tajās piedalās ne mazāk par 5 locekļiem to skaitā priekšsēdētājs vai viņa biedrs.

Lēmumus par uzņemšanu sarakstā komisija pieņem ar ne mazāk kā 2/3 klātesošo balsīm.

5. Komisijas lēmumus apstiprina Izglītības ministris un izsludina trīs dienu laikā "Valdības Vēstnesī".

6. Divu nedēļu laikā pēc izsludināšanas izdevuma autors vai izdevējs var ierosināt jautājumu par izdevuma striķošanu no saraksta. Par šādu ierosinājumu lemj komiteja, kuŗas priekšsēdētāju iecel Izglītības ministris un ik pa vienam loceklim — iekšlietu un tieslietu ministŗi. Saņemot ierosinājumu, komiteja pieprasa no 4. p. minētās komisijas motivētu atsauksmi.

Komiteja pieņem lēmumus ar vienkāršu balsu vairākumu. Pirms nobalsošanas komiteja uzklaušās 4. pantā minēto lietpratēŗu atsauksmi, pie kam nav pielaižama to lietpratēŗu pieaicināšana, kuŗi piedalījušies 4. pantā minētās komisijas attiecīgā sēdē.

7. Vainīgie šo noteikumu pārkāpšana sodāmi uz Sodu likumu 138. panta pamata. Tiesa var nolemt arī konfiscēt preces ražojumus, ar kuŗiem pārkāpums izdarīts; šādu lēmumu tiesa var pieņemt arī tādos gadījumos, kad attiecīgie preses ražojumi nepieder ne vainīgajam, ne kādam pārkāpuma līdzdalībniekam. Tiesa var aprobežoties ar lēmumu par konfiskāciju vien, ja tā atzīst konfiskāciju par pietiekošu arī bez sodīšanas, vai arī, ja noteiktas personas vajāšana vai sodīšana nav iespējama.

8. Instrukcijas šo noteikumu robežās izdod Izglītības ministris saziņā ar lekšlietu ministŗi.

Rīgā, 1927. g. 26. aprīlī

Ministŗu Prezidents M. Skujenieks.
Izglītības ministŗa vietā V. Pabērzs.

Papildinājumi likumā par valsts aizdevumiem un viņu nodrošināšanu.

(Izdots Latvijas Republikas Satversmes 81. panta kārtībā.)

Likumā par valsts aizdevumiem un viņu nodrošināšanu (Lik. kr. 1920. g. 197. un 1921. g. 182.) 3. pantu papildināt ar sekošu 2. piezīmi:

2. piezīme. Finanšu ministŗijas ieceltam notaram ir tiesība apliecināt visādus parāda dokumentus valsts bankām un iestādēm par labu.

Rīgā, 1927. g. 26. aprīlī.

Ministŗu prezidents M. Skujenieks.
Finanšu ministŗis V. Bastjānis

Papildinājums likumā par eksportsviesta kontroli un izvešanu uz ārzemēm.

(Izdots Latvijas Republikas Satversmes 81. panta kārtībā.)

Likumu par eksportsviesta kontroli un izvešanu uz ārzemēm (Lik. kr. 1923. g. № 6) papildināt ar sekošu 10. pantu:

„10. Personas, moderniecības, sviesta eksporta un transporta firmas vai sabiedrības, kuŗas pārkāpj šo likumu vai uz tā 9. panta pamata izdotos noteikumus un instrukcijas, zemkopības ministŗis var sodīt ar naudas sodu līdz 2000 latiem.“

Rīgā, 1927. g. 26. aprīlī.

Ministŗu prezidents M. Skujenieks.
Zemkopības ministŗis A. Mitulis.

Pārgrozījumi likumā par eksportējamās gaļas un tās pārstrādājumu kontroli.

(Izdoti Latvijas Republikas Satversmes 81. panta kārtībā.)

Likuma par eksportējamās gaļas un tās pārstrādājumu kontroli (Lik. krāj. 1924. g. 86) 2., 4., 5., 6. un 8. pantā aizrādījumus uz lauksaimniecības departamentu atvietot ar aizrādījumu uz veterinārvaldi, bet 12. panta beigās vārdu „izdod iekšlietu ministŗis, saziņā ar zemkopības ministŗi“ vietā sacīt: „izdod zemkopības ministŗis“.

Rīgā, 1927. g. 26. aprīlī.

Ministŗu prezidents M. Skujenieks.
Zemkopības ministŗis A. Mitulis.

Šo rīkojumu attiecinu uz visām skolām.
1927. gada 27. aprīlī.
Izglītības ministŗa vietā
J. Pabērzs.

Rīkojums visiem skolu priekšniekiem.

Sakarā ar lipīgo slimību saslimšanas gadījumu pamazināšanos atceļu skolu virsvaldes p. g. 22. un 26. oktobra un 15. novembra rīkojumus № A-1024, № A-1035 un № A-1081 (publ. 1926. g. „Valdības Vēstnesī“ 239, 242. un 259. num.) par skolēnu ekskursiju sarīkošanas noliegšanu, kā arī aizliegumu sarīkot skolām skolēnu izrīkojumus ar ārpus skolas stāvošu personu piedalīšanos un organizēti apmeklēt muzejus, teāŗus un citas publiskas vietas.

Skolu virsvaldes direktors
Reinis Liepiņš.
Sekretara vietā V. Auziņš.

Apstiprinu ar ministŗu kabineta piekrišanu 1923. g. 19. martā likuma kārtībā.
1926. g. 14. decembrī.
Satiksmes ministŗis
P. Aronietis.

Vācijas-Lietavas-Latvijas-Igaunijas tiešā satiksme.

Saskaņā ar Vācijas-Lietavas-Latvijas-Igaunijas tiešās satiksmes Kauņā 1926. g. no 28. jūlija līdz 7. augustam noturētā 4. konferencei pieņemtiem lēmumiem, minētās satiksmes pasaŗieŗu tarifs, kuŗš ievests dzīvē no 1923. g. 15. maija (izsludināts 1923. g. „Valdības Vēstnesī“ 102. numurā), preču tarifs, kuŗš ievests dzīvē no 1925. g. 15. decembra (izsludināts 1925. g. „Valdības Vēstnesī“ 276. numurā) un noteikumi par

ekspresstīŗijumu pārvadāšanu, kuŗi ievesti dzīvē no 1925. g. 15. janvāŗa (izsludināti 1924. g. „Valdības Vēstnesī“ 291. numurā), grozāmi un papildināmi kā tas turpmāk norādīts:

A. Vispārējie nosacījumi.

Nolīgums starp Vācijas valsts, Lietavas, Latvijas un Igaunijas dzelzsceļiem par tiešu pasaŗieŗu un preču satiksmi.

1. Starp Vācijas valsts dzelzsceļiem no vienas puses un Latvijas un Igaunijas dzelzsceļiem no otras puses, kā arī starp Lietavas dzelzsceļiem no vienas puses un Latvijas un Igaunijas dzelzsceļiem no otras puses tiek ieviesta tieša pasaŗieŗu un preču satiksme ar nosaukumu „Vācijas-Lietavas-Latvijas-Igaunijas tiešās pasaŗieŗu un preču satiksmes“.

Šini satiksmē pasaŗieŗu, bagaŗas un preču pārvadāšana notiek starp Vācijas, Lietavas, Latvijas un Igaunijas dzelzsceļiem vienošanās ceļā nozīmētām tarifstacijām.

Starp stacijām ar 1435 mm platuma ceļiem pasaŗieŗu pārvadāšana notiek pēc iespējas bez pārsēšanās un preču pārvadāšana bez pārkāušanas.

Preču sūtījumus un bagaŗas ceļa platuma maiņas stacijā pārkāuj, izņemot pilnkāŗu vagonus ar pārcelāmām asīm, kuŗi var pāŗiet no 1524 mm platuma uz 1435 mm platumu ceļiem vai otrādi bez pārkāušanas, pielietojot asu pārcelšanu.

Pārkāušanu vai asu pārcelšanu izdara tas ceļš, kuŗa robeŗās notiek pāreja no viena platuma ceļa uz otra platuma ceļu.

Tiešās pasaŗieŗu un preču satiksmes staciju sarakstus sastāda šini satiksmē dalību ņemošo dzelzsceļu konferences vai arī sarakstes ceļā darbvedības pārvalde.

II.

Līgumu slēdzēji dzelzsceļi aŗņemas pēc iespējas veicināt tranzitsatiksmi ar citu valstu dzelzsceļiem.

III.

Līgumu slēdzēju tiesību noteikšanai preču satiksmē ņemta par pamatu starptautiskā Bernes konvencija preču pārvadāšanai pa dzelzsceļiem tādā redakcijā, kāda ir paredzēta tiešā preču tarifā.

Pasaŗieŗu pārvadāšanu regulē atsevišķi vienoti nosacījumi.

IV.

Vācijas-Lietavas-Latvijas-Igaunijas tiešās satiksmes dienesta instrukcija dzelzsceļu darbiniekiem jāsastāda atsevišķi.

V.

Maksu par pasaŗieŗu, bagaŗas un preču pārvadāšanu un visus citus maksājumus katrs dzelzsceļš aprēķina par visu ceļu savas valsts robeŗās pēc vietējās satiksmes tarifiem, kādi ir spēkā pārvadāšanas līguma noslēgšanas dienā.

Ja preču satiksmē ievēd tiešus tarifus, tad šo tiešo tarifu likmes nedrīkst būt augstākas par vietējās satiksmes tarifu likmēm no un līdz tam pāŗņēšanas stacijām, caur kuŗām tiešos tarifus ievēd.

Tranzitdzelzsceļi aprēķina par savu ceļu attālumu tikai veduma maksu, neapŗēķinot tās papildu maksas, kuŗas ņemas pie nosūtīšanas.

VI.

Pasaŗieŗu pāreja un bagaŗas un preču pāŗņēšana notiek ceļa-pieŗņēŗa robeŗstacijā. Var arī vienoties par to, ka pasaŗieŗu pāreja un bagaŗas un preču pāŗņēšanu izdara ceļa-nodevēŗa robeŗstacijā.

Pāŗņēšanas stacijas jāierīko tā, lai pasaŗieŗu pāreja un preču pāŗņēšana būtu nodrošināta.

Par vilcienu kustības kārtību starp robeŗstacijām, par robeŗstaciju kopēŗu lietošanu un par pasaŗieŗu, bagaŗas un pasta vagonu caurlaišanu, šini satiksmē piedalošies dzelzsceļi noslēdz atsevišķus līgumus, paredzot tanīs arī noteikumus par izmeklēšanas kārtību un par dzelzsceļu atbildību nelāimes gadījumos.

VII.

Tranzitdzelzsceļiem jālaiŗ tranzitā pārvadājamās preces cauri bez nomuitošanas zem tranzitvalsts muitas svinīņiem vai atslēgām.

Līguma slēdzēji gādās par to, lai no viena uz otru dzelzsceļu nosūtāmās vagonu rezerves daŗas, remonta vajadzībām kā arī tiešā satiksmē apgrozošos specīalo, un guļamvagonu inventāru, kas ierakstīts minēto vagonu inventāra sarakstos, laistu pāŗ robeŗu bez nomuitošanas.

VIII.

Rakstos un telegramās katrs dzelzsceļš lieto savas valsts valodu vai adresata

valsts valodu. Var arī pievienot raksta tulkojumu adresata valsts valodā. Ja tulkojums netiek pielikts, tad paziņojums jāŗūta caur pierobeŗas pāŗņēšanas stāciju, kuŗā atrodas tulks.

Attiecībā uz valodas lietošanu pie rakstu un telegramu apmaiņas, atsevišķas dzelzsceļu pārvaldes var vienoties ar citādi.

IX.

Dzelzsceļu telegrata un telefonu lietošana dienesta vajadzībām, kā arī dienestā korespondences pārsūtīšana notiek bez maksas.

X.

Tiešās satiksmes lietās noturamas vienreiz gadā piedalošos dzelzsceļu konferences.

Tiešās satiksmes konferences taisa lēmumus saskaņā ar dzelzsceļu pārvalžu apstiprinātiem apvienības statūtiem, kuŗos paredzāmi arī noteikumi par to, kādos jautājumos konferences lēmumiem vajadzīga attiecīgu valdības iestāžu piekrišana.

Tiešās satiksmes konferences var saukt arī bieŗāk, ja to vēlas kādas no dalību ņemošiem dzelzsceļiem.

XI.

Sis nolīgums sastādīts vācu valodā un to apstiprina attiecīgas valdības iestādes.

XII.

Sis nolīgums stājas spēkā pēc pirmā kalendara mēneŗa, kas seko mēnesim, kuŗā saņemts pēdēŗā dzelzsceļa paziņojums par nolīguma apstiprināšanu.

Šo nolīgumu var uzteikt katrā kalendara gada beigās, paziņojot par to 6 mēneŗus iepriekš.

B. Pasaŗieŗu un bagaŗas tarifs.

II. a) Vācijas-Lietavas-Latvijas-Igaunijas tiešās satiksmes pasaŗieŗu un bagaŗas tarifa virsrakstā jānorāda, ka šis tarifs pielietojāms arī Latvijas-Lietavas satiksmē.

b) Tiešā satiksmē uzņemto stāciju sarakstā punkts c) jāpapildina ar Latvijas dzelzsceļu stacijām Rēzekne I un Ventspils un bez tam satiksmē tikai starp Latviju un Lietuvu Kaleti, Rengē, Vaiņode un satiksmē tikai starp Lietuvu un Latviju Lietavas dzelzsceļu stāciju sarakstā punkts d) jāpapildina ar stācijām Janova, Kedainiai, Luŗe, Panevėŗys, Škuodas, Marijampole.

III. Pasaŗieŗu tarifa § 10 punkts I. jāpapildina ar jaunu teikumu:

„Saskaņā ar šo tarifu bagaŗu var nosūtīt starp tarifstacijām arī pamatojoties uz kopoto kuponu biŗeŗu grāmatīņām.“

IV. Satiksmē starp Latvijas, Lietavas un Igaunijas dzelzsceļiem tarifs papildināms ar sekošiem jauniem §§ 15—20 attiecībā uz bagaŗas-preces pārvadāšanu:

C. Bagāŗa-prece (satiksmē starp Lietuvu no vienas un Latviju un Igauniju no otras puses).

§ 15.

„Starp Latvijas dzelzsceļu stācijām: Rīga, Jelgava, Liepāja, Daugavpils, Ventspils, Ligate, Valka, Rītupe, Zilupe, Indra, Zemgale, Meitene vai starp Igaunijas dzelzsceļu stācijām: Tallina, Narva, Valk no vienas puses un

Lietavas dzelzsceļu stācijām: Obelāi, Joniķis, Pogēŗiai, Maŗeikiai, Virbalis, Kaunas, Klaipēda no otras puses dzelzsceļš uzņemas pārvadāt bagaŗu preci ar noteikumu, ka nosūtītājs vai saŗņēŗejs nokārto muitas formalitates izsūtāmā un gala stācijā.“

§ 16.

Bagāŗu-precī pieņem pārvadāšanai bez pasaŗieŗu biŗetes uzrādīšanas un viņu pārvadā saskaņā ar noteikumiem, kuŗi attiecas uz pasaŗieŗu bagaŗas pārvadāšanu, izņemot noteikumus, kuŗi zīmējas a) uz pasaŗieŗa biŗetes numura apaiņojumu, kuŗa vietā ieraksta vārdu „prece“ un b) uz bagaŗas izdošanu ceļā.

§ 17.

Maksu aprēķināšanai par bagāŗas-preces pārvadāšanu jāpielieto bagāŗas likmes

§ 18.

Pārvadāšanai pieņemto bagāŗu-precī var izdot gala stācijā bagāŗas kvītes uzrādītājam, vai arī noteiktai personai. Pēdēŗā gadījumā bagāŗas kvīti neizdod nosūtītājam, bet viņa iel līdz ar bagāŗu-precī pie bagāŗas pavadzīmes uz gala stāciju.

Tais gadījumos, kad bagāŗu-precī adresē noteiktai personai, nosūtītājam bagāŗas kvītes vietā izdodama sevišķa kvīte pēc pastāvošiem uz nosūtīšanas dzelzsceļiem noteikumiem.

§ 19.

Bagāŗas-preces pieņemšana nosūtīšanai un tās izdošana gala stācijā notiek ar

Izsūtāmās un gala stacijas dzelzsceļiem pastāvošo likumu, noteikumu, rikojumu un pavēļu pamata.

§ 20.

Prasības par pārmaksām, bojājumiem un bagažas-preces nozaudēšanu, nokārto tie dzelzsceļi, uz kuriem pielaista pārmaksa, bagažas-preces bojāšana vai nozaudēšana.

Terminus pretenziju celšanai noteic katras līgumu slēdzējas valsti pastāvošie likumi un noteikumi.

Par bagažas-preces bojāšanu vai nozaudēšanu vainīgie dzelzsceļi atbild saskaņā ar pastāvošiem likumiem un noteikumiem.

C. Preču tarifs.

V. a) Vācijas-Lietavas-Latvijas-Igaunijas tiesās satiksmes preču tarifa virsrakstā jānorāda, ka šis tarifs pielietojams arī satiksmē starp Latvijas un Lietavas dzelzsceļiem.

b) Šim satiksmē uzņemto staciju sarakstā punkts b) jāpapildina ar

Latvijas dzelzceļu stacijām: Daudzeva, Eglaine, Grīva, Livāni, Mangali, Priekule, Renģe, Šķirotava (tikai vagonu sūtījumiem), Vaiņode un punkts c) ar

Lietavas dzelzceļu stacijām: Alytus, Darbenai, Gubernija, Kazlu-Rudā, Kalvarija, Kupiškis, Luše, Marijampole, Pilviškiai, Rokiškis, Skapiškis, Skuodas, Simnas, Siltute.

VI. Sevišķi noteikumi pie Starpt. konvencijas 6. panta (Preču tarifa III nodaļa) pēc otras rindkopas jāpapildina ar sekojošā satura jaunu rindkopu:

"Sūtījuma ceļa virziens ir pietiekoši noteikts, ja norādītas robežpārejas stacijas".

VII. Preču tarifa IV nodaļā uzņemams jauns 11. pants:

1. Preču nosūtīšana satiksmē ar šaursliežu, līdz 1000 mm platīem ceļiem.

No šaursliežu līniju (līdz 1000 mm platām) stacijām uz platsliežu līniju (1435 un 1524 mm platām) stacijām pārvadamajiem preču sūtījumiem sastāda vienu preču zīmi uz tādu preču daudzumu, kāds ietilpst vienā patsliežu ceļa vagonā, kaut arī šaursliežu līnijas izsūtīšanai stacijai šī prece būtu jāiekrauj divos vai arī vairākos šaursliežu ceļa vagonos.

Nosūtīt precis no platsliežu līniju stacijām uz šaursliežu līniju stacijām, platsliežu ceļa izsūtāmā stacijā pie vienas preču zīmes pieņemtais sūtījums seko pa šaursliežu līniju ar to pašu preču zīmi, kaut arī sūtījums būtu jāpārvadā pa šaursliežu līnijām divos vai vairākos vagonos.

No šaursliežu līniju stacijām uz platsliežu līniju stacijām vai otrādi pārvadamajiem preču pārkraušanu pie pārejas no viena ceļa platuma uz otru izdara ar tā dzelzceļa līdzekļiem, kuņam pieder šaursliežu līnija, ievācot par to maksu pēc tarifa no preču saņēmēja.

VIII. Vispārējās nodaļas I Ac Igaunijas tarifstaciju saraksts jāpapildina ar jaunu rindkopu:

Šaursliežu ceļu stacijas: Tūri (750 mm).

X. Nodaļa A IV (tarifa noteikumi) punkts atvietojs ar sekošu tekstu:

Augstākā kravas norma satiksmē ar citāda ceļa platuma stacijām un nosacījumi, kā jārikojas ar sūtījuma atlikumu, kuņš rodas pārkraujot precis ceļa platuma maiņas dēļ.

a) satiksmē ar citāda ceļa platuma stacijām vagona kravas norma pēc iespējas nedrīkst pārsniegt 17 t;

b) ja vagonā iekrauts vairāk par 17 t vai ja ceļa platuma maiņas dēļ pārkraušanas stacijā nav iespējams novietot kravu vienā patsliežu vagonā (iekšējais garums 6400 mm, iekšējais platums 2743 mm, iekšējais augstums vidū 2337 mm un sānos 2222 mm), tad dzelzceļš-pārkrāvējs nosūta vagonā neietilpstošo sūtījuma daļu pie jaunas preču zīmes uz gala stacijas priekšnieka vārdu pēc iespējas vienā laikā ar pazemsūtījumu. Par jaunas preču zīmes nosūtīšanu pirmatnējā preču zīmē ir jātaisa atzīme.

Ja vagonā neietilpstošā sūtījuma daļa tiek sūtīta tālāk kā pilna vagona sūtījums, tad tarifa maksā pēc sava apmēra nevar pārsniegt tarifa maksu par visu pirmā preču zīmē paredzēto sūtījuma vagonu. Ja šī daļa ir jāsūta tālāk kā sīku preču sūtījums, tad tarifa maksā par sūtījumu pie otras preču zīmes līdzinās saskaņā ar starpt. konvencijas 6. pantu.

preču sūtījumu un vagonu tarifa maksu, kuņā krit uz šo sūtījuma daļu pēc pirmās preču zīmes.

Ja dzelzceļš-pārkrāvējs nosūta papildu sūtījumu tānī gadījumā, kad to varēja ievietot vienā vagonā, kuņā prece pārkrāuta, tad liekie izdevumi gulstas uz šo dzelzceļu".

b) IV. nodaļas pastāvošais punkts 4. par brezentu lietošanu striņojams un tā vietā liekams jauns punkts sekošā redakcijā:

4. Brezentu lietošana.

1. Dzelzsceļiem piederošie brezenti šai satiksmē ir tikai Vācu valsts un Latvijas dzelzsceļiem, bet viņi, ja tie ir krājumā, tiek doti lietošanā pārvadājumu apseņšanai tikai savu ceļu robeņās. Vispār par preču pārseņšanu jārūpējas pašam nosūtītājam.

II. Privāti brezenti. Privatus brezentus, kuņi lietoti vai nozīmēti krāvu apseņšanai, pārvadā zem sekošiem nosacījumiem:

1. Brezentiem jābūt vidū un visos četros stūros izturīgi un skaidri apzīmēti ar īpašnieka vārdu, viņa dzīves vietu (dzelzceļa staciju) un brezenta numuru.

2. Brezentus uz sūtījumiem, par kuņiem veduma maksu aprēķina pēc pilnkravas vagonu tarifa pa vācu dzelzsceļiem pārvadā bez maksas. Uz pārējiem dzelzsceļiem veduma maksu aprēķina par preces un brezenta kopējo svaru, ja veduma maksas aprēķināšana notiek pēc svara. Pārējos gadījumos brezentus arī uz šiem dzelzsceļiem pārvadā par brīvu.

Nosūtītājam preču zīmē jāuzrāda:

Preču apseņšanai — privati brezenti, apzīmēti ar (skaitis)

(jāuzrāda uz brezentiem)

uzrakstītais īpašnieka vārds un brezenta numurs) svarā kg. Ja svārs nav uzdots, tad izsūtāmā stacijā svārs ierakstams apmēram. Krāvas kopā ar brezenta svaru nedrīkst pārsniegt vagona celtpēju.

Apseņšanai atļauts izlietot tikai pilnā kārtībā atrodošos brezentus.

Brezentus līdz ar krāvu gala stacijā izsniedz saņēmējam (salīdzini tomēr zemākī pievesto 4. punktu).

3. Brezentus bez krāvas pārvadā: pa Vācu dzelzsceļiem par pazeminātu veduma maksu 0,40 valsts marku apmēnā par katru sūtījumu.

Pa Lietavas dzelzsceļiem — a) tranzitā — par pazeminātu maksu 30 dolarcentu apmēnā par katrēm 100 kilogramiem un b) satiksmē starp Lietuvu, Latviju un Igauniju pēc vietējiem tarifiem.

Pa Latvijas un Igaunijas dzelzsceļiem, pēc vietējā tarifa paredzētām pazeminātā tarifa likmēm.

Ar krāvu pienākušos privatos brezentus nosūta atpakaļ pēc iepriekšējām likmēm, ja nosūtītājs, nododot brezentus nosūtīšanai, uzrāda stacijai to preču zīmi, ar kuņā brezenti pienākuši. Šimī gadījumos jāievēro sekoši nosacījumi: a) brezenti jānodod pārsūtīšanai ar parasto ātrumu, b) ar vienu preču zīmi pārvadāšanai nodoto brezentu svārs nedrīkst pārsniegt 300 kg, c) brezentiem jābūt cieši pārsietiem un ar īpašnieka vārdu un dzīves vietu redzamiem uzrakstiem, d) preču zīmes satura iedalē jāieraksta sekošā piezīme: „Ar brezentiem bija pārseņts dzelzceļu pilnkraavu vagonu sūtījums pēc ceļa pavadzīmes №

(№ un datums)

no (izsūtāmā stacija) līdz (gala stacija)

e) preču zīmju „iezīmju“ un „numuru“ iedalēs jāuzrāda uz brezentiem atzīmētā īpašnieka vārds un brezentu numuri.

4. Ja nosūtītājs preču zīmē pieprasījis apseņšanai lietoto privato brezentu atpakaļsūtīšanu pēc atpakaļsūtīšanai klātpieliktā preču zīmē uzrādītās adreses, tad privatos brezentus gala stacija preču saņēmējam neizdod, bet tos tūlīn nosūta atpakaļ.

Ja sliežu platuma maiņas stacijā ar brezentiem apseņgto krāvu no platformas pārkrauj seņtā vagonā, tad jau šai sliežu platuma maiņas stacijai brezenti jānosūta atpakaļ, ja preču nosūtītājs šai vajadzībai pielicis īpašu preču zīmi. Latvijas dzelzceļiem par atpakaļsūtīšanu pienākošās veduma un papildu maksas, kā arī pārsiešanas izdevumi ierakstāmi preču zīmē. Veduma maksas aprēķins pa pārējiem līnijām jāizdara pēc 3. punkta nosacījumiem.

Šai gadījumā sliežu maiņas stacijai par brezentu atpakaļsūtīšanu un viņu svāru jātaisa attiecīgā atzīme pamatsūtījuma preču zīmē un preču pavadzīmē. Pie

kam ievērojāmi arī 3a—e punktu noteikumi.

c) IV nodaļas punkts 5 par sūtījumu pāreju no normalplatuma uz platsliežu ceļiem un otrādi izliekams sekošā jaunā redakcijā:

„5. Preču sūtījumu pāreja no normal-uz platsliežu ceļiem un otrādi.

Preču sūtījumu pāreja no normalā uz platsliežu ceļiem un otrādi notiek pēc nosūtītāja uzrādītā ceļa virziena Latvijas dzelzceļu Grīvas vai Rīgas stacijās. Sīksūtījumus pārkrauj. Vagonu sūtījumus, ja tie ir iekrauti tādos preču vagonos, kuņus ir iespējams pārlīkt uz citām asīm, pārceļ bez pārkraušanas. Preču pārkraušanai jānotiek vienīgi tad, ja tā no preču nosūtītāja preču zīmē noteikti pieprasīta.

Ja izsūtāmā stacijā nav iespējams padot preču iekraušanai tādus preču vagonus, kuņus var pārceļt, tad sūtījumu pieņem pārvadāt tikai tad, ja preču zīmē ieraksta pieprasījumu par preču pārkraušanu sliežu platuma maiņas stacijā.

Ja sliežu platuma maiņas stacijā vagonu pārlīkšana uz citām asīm nav tūlīn iespējama, tad, lai nenosebotu piegādāšanas termiņu, šādi vagoni bez kavēšanās jāpārkrauj un pie preču zīmes un preču pavadzīmes, pie katras atsevišķi, jāpieliek apliecinājums, kuņā jāuzrāda preču pavadzīmes numurs un datums, izsūtāmā un gala stacija, jaunais un vecais vagona №, iemesli, kādēļ asu pārlīkšana nebīj iespējama un kad prece pārkrauta.

Vagoni, kuņi nozīmēti pārceļšanai uz citām asīm, izsūtāmā stacijā tukši un pēc tam piekrauti jānosver. Vācu dzelzceļu izsūtāmās stacijās par šo svēšanu ņem vācu tarifā paredzēto papildu maksu.

Cisternas ar precēm šķīdrā veidā ceļa platuma maiņas stacijās nepārkrauj, kādēļ šķīdras preces bez iesaiņojuma pieņem pārvadāšanai tikai cisternās ar pārceļamām asīm.

Ceļa platuma maiņas stacijās par asu pārlīkšanu vai pārkraušanu ņemamās papildmaksas aprēķināmas saskaņā ar papildmaksu tarifu sekošos apmēros:

a) par viena divasīga vagona pārceļšanu no platsliežu uz normalplatuma asīm vai otrādi 2,80 U. S. A. dolarus; b) par pārkraušanu 0,26 U. S. A. dolarcentus par katrēm 10 kg; maksa aprēķināma ne mazāk kā par 20 kg; nepilni 10 kg noapaļojāmi uz augšu; bez tam aprēķināmi izdevumi par stutēm, drāti u. t. t., kuņi ceļas pārkraujot precis vaļējos vagonos;

c) pie 4 t smagāku priekšmetu pārkraušanas ar krāna palīdzību par krāna lietošanu maksu aprēķina 10 U. S. A. dolarcentus par tonu virs maksas, kuņā paredzēta par pārkraušanu;

d) par vagonu dezinfekciju pēc kustoņu pārvadāšanas pārkraušanas stacijā aprēķina maksu 32 U. S. A. dolarcentus par vagonu.

d) IV nodaļas punkts 6. pārgrozāms pēc sekošiem aizrādījumiem:

„1) a) Dzīvi kustoņi. Pavadonis nepieciešams katram sūtījumam un ja nosūtītājs nodod pārvadāšanai uz vienu un to pašu staciju vairākus vagonus, tad uz katrēm trim vagoniem pietiek pa vienam pavadonim.“

(6) punktā I c noteikumi striņojāmi. (6) punktā II pirmā rindā liekams „punkts I b“ vārdu „punkts 3 un 4“ vietā.

e) IV nodaļas punkts 7. Pārvadājumi seņtos vagonos, vaļējos vagonos vai vaļējos ar brezentu apseņgto vagonos jāgroza sekoši:

a) jāstriņo a) 2; b) jāpapildina b) 5 ar vārdiem „un neiesaiņoti“;

c) jāatvieto a) 4 ar sekošu jaunu tekstu: „mašīnas, mašīnu daļas un piederumi, neiesaiņoti“;

d) uzņemāms jauns punkts 7 b): „Mašīnas, mašīnu daļas un piederumi, iesaiņoti“;

e) uzņemāms jauns punkts 7 b) 7: „Automobilī blīvās kastēs, iesaiņoti ar papi vai segām“;

(līdzsīnējiem punktiem 6—24 piešķirāma numerācija 8—26;

f) jāstriņo a) 8 nosaukums „traktori“ un tas ir jāieraksta b) 5 pirms nosaukuma „Lauksaimniecības mašīnas“.

aizdegošas iesaiņošanas vielas kā koka vilna, salmi un tml.

Ja precis pārvadā vaļējos ar brezentiem apseņgto vai neapseņgto vagonos, tad dzelzceļš var pieprasīt ievietot preču zīmē par to attiecīgu atzīmi.“

X. IV nodaļa jāpapildina ar jaunu punktu 8:

„8. Ātri bojājošos preču pārvadāšanas specīalos izotermiskos vai pagaidām ierīkotos vagonos.

§ 1.

Pārvadāšanai izotermiskos vagonos pielaižāmas sekošās ātri bojājošās preces, ja tās pārvadā pilniem vagoniem pie vienas preču zīmes, vai arī kā gabalu preces pilnkrautā vagonā no viena nosūtītāja un uz to pašu gala staciju pie vairākām preču zīmēm;

- 1) Piens un piens produkti.
2) Gaļa, speķis, gaļas produkti, kauti māju puļni, un medījumi, svaīgi salīti, žāvēti vai konservos.
3) Kausēti tauki, dažādi.
4) Zīvis, svaīgas, sāļītas, kaltētas, žāvētas, arī ledū, kaviars, dzīvi vēži, austeri un asinsdēles.
5) Dārza saknes, svaīgas, kaltētas vai konservos.
6) Sēnes, svaīgas vai kaltētas.
7) Augļi un ogas, svaīgi, kaltēti vai konservos.
8) Puķes, svaīgas un puķu sipoli.
9) Stādi, dzīvi un durtekņi.
10) Raugs, dažāds.
11) Maize, cepta.
12) Oļas, olu dzeltenums, arī pulveri.
13) Mineralūdeņi.
14) Zarnas, kaltētas un svaīgas, sāļītas.

§ 2.

I. Sūtījumiem no Igaunijas un Latvijas uz Vāciju vai Lietuvu dzelzceļš dod dzelzceļam piederošus izotermiskos vagonus, ja tādi atrodas viņa rīcībā, uz nosūtītāja sevišķu rakstisku pieprasījumu, par ko jāatzīmē preču zīmē.

Ja pārvadāšanai jānotiek starp dažādā ceļa platuma stacijām, tad nosūtīšanas dzelzceļš dod:

- a) vai nu dzelzceļam piederošus pārceļamus izotermiskos vai pagaidām ierīkotos vagonus,
b) vai arī dzelzceļiem piederošus tādus pat šķīras vagonus līdz pārkraušanas stacijai.

Nosūtīt precis no Igaunijas, izsūtāmā stacija paziņo pa telegrafu Latvijas dzelzceļu virsvaldei un Lietavas dzelzceļiem paredzamo vagona pienākšanas laiku Valkā, sūtījuma saturu un numuru, gala staciju un ceļa virzienu. Nosūtīt precis no Latvijas, Latvijas dzelzceļu virsvalde paziņo pa telegrafu Lietavas dzelzceļu direkcijai tās pašas izziņas, aizrādot kur un kad vagoni jāpiegādā. Lietavas dzelzceļu direkcija paziņo nekavējoši Latvijas dzelzceļu virsvaldei vai un kad vagonus piegādās. Ja vagonus laikā nepiegādā, tad sūtījumu pārkrauj parastos preču vagonos.

Ja preces, kuņas saskaņā ar IV nodaļas punktu 9 ir atļauts pārvadāt privatos vagonos, vēlas pārkraut privatos vagonos, tad nosūtītāja pienākums ir rūpēties par normalplatuma privatvagonu laikā piegādāšanu ceļa platuma maiņas stacijā. Ja caur to rastos nokavēšanās, tad dzelzceļš neatbild par caur to radušos piegādāšanas termiņa nokavēšanu. Caur šādu nokavēšanos pārkraušanas dzelzceļam radušos liekos izdevumus par vagonu lietošanu ieraksta preču zīmē uz saņēmēja rēķina. Ja caur šādu aiznosūtītāja vainas cēlušos vagonu aizturēšanu ceļa platuma maiņas stacijā būtu vajadzīga vagona apgādāšana ar ledū no jauna, tad par to ņem par katru dienu maksu, kāda pienākas par ledū par 250 km noskrējīenu.

II. Sūtījumiem no Vācijas uz Latviju un Igauniju dzelzceļam piederoši izotermiski vagoni netiek doti; IV nodaļas pkt. 9. minētās ātri bojājošās preces var pārvadāt privatos vagonos, bet pārējās parastos preču vagonos. Ja ceļa platuma maiņas stacijā jāpārkrauj, tad pārvadāšanai pa platsliežu ceļiem dod dzelzceļiem piederošus vagonus, ja tie ir aizgādā.

Sūtījumiem no Lietavas uz Latviju vai Igauniju dod dzelzceļiem piederošus izotermiskos vagonus, ja tie ir aizgādā.

§ 3.

Pārvadājot minētās preces, telpas, kuņās atrodas krāva, dzelzceļam ir jānodrošina, piekraujot sviņņus. Pavadoni pielaižāmi tikai, kad vagoni apkurināmi laikā no 1. oktobra līdz 31. martam.

